

УРП РОЗКОЛОЛАСЯ

Київ (УНІАР). — Тут у п'ятницю і суботу, 1—2 травня, у Будинку Кіно відбувся 3-й З'їзд Української Республіканської Партії (УРП). Участь взяли 498 делегатів з усіх областей України та з Криму, Києва, Севастополя, Москви, Санкт-Петербурга, Риги і Заполяр'я. Прибули також гості з-за кордону. Для висвітлення праці з'їзду прибуло понад 100 журналістів. Вранці 1-го травня учасників з'їзду благословив Патріарх Київський і всієї України УАПЦ Мстислав І. Пізніше голова УРП Левко Лук'яненко звернувся до присутніх з привітальною промовою.

Голоували на з'їзді Л. Лук'яненко, Михайло Горинь та Микола Горбаль. Л. Лук'яненко виголосив звітну доповідь. Бурхливу дискусію викликало питання про внесення до порядку денного співдоповіді заступника голови УРП Степана Хмари, якого незадовго до з'їзду гостро критикував Л. Лук'яненко за те, що під час поїздки до Криму Хмара погрожував кримчанам, що повернеться не з гаслами, а зі зброєю. На думку Лук'яненка, такі погрози несумісні зі статутом УРП, який передбачає боротьбу за утвердження і зміцнення державної незалежності та демократії мирним парламентарним шляхом.

С. Хмара склав заяву про те, що керівництво УРП переслідує його за інакшумство шляхом більш-менш маніпуляцій. Доказом цього є позбавлення його права виступити з доповіддю в імені радикальної частини УРП. У зв'язку з такою ситуацією він вважає своє перебування в УРП недоцільним і неможливим. Проголосивши заяву, С. Хмара залишив залу і в слід за ним повідомили про свій вихід з УРП ще 60 осіб, які теж залишили залу. УРП сьогодні налічує понад 12,000 членів. Більшість делегатів проголосували проти доповіді С. Хмари, бо це означало б наявність фракцій в партії, що в свою чергу суперечить рішенням 2-го З'їзду УРП.

Прихильники С. Хмари зібралися в сусідній — Зелений залі Будинку Кіно для обговорення ситуації, а в Червоний залі 3-й З'їзд УРП продовжував свою працю. В числі прихильників С. Хмари є такі відомі активісти, як Олександр Сергієнко, Марія Олійник та інші. Вони довго дискутували про те, чи оголосити себе радикальною фракцією УРП і домагатися зміни у статуті, чи виступити з політичною заявою утворення нової партії з умовною назвою „Партія Дій”. Більшість радикалів схилилися до другого варіанту. Вони вирішили створити нову організацію, назва якої — Радикальна Партія.

Третій З'їзд УРП ухвалив зміни в статуті та програмі, згідно з якими це — партія неоконсервативного, ліберального і християнського спрямування. Головою партії на пропозицію Ради обрано Михайла Гориня, заступниками — Левка Гориня та Микола Горбаль. Л. Лук'яненко заявив про свій вихід від керівництва партією, оскільки має намір зосередитися на теоретичній діяльності. Л. Лук'яненко обрано почесним головою УРП.

З'їзд УРП ухвалив низку заяв, зокрема про становище в історичній науці України, про українське телебачення, яке дві третини часу віддає чужоземним антиукраїнським передачам, про політичне становище в Україні тощо.

Учасники Третього з'їзду вирішили, що УРП буде домагатися скасування кримської автономії, припинення вивозу ядерної зброї з України до Росії до загального ядерного роззброєння, виходу України із СНД, резигнації кабінету Фокіна, забезпечення унітарності української держави, створення широкої коаліції національно-демократичних сил, прискорення будівництва українських збройних сил та їхньої українізації. В галузі економіки УРП висуває низку вимог, серед яких — скасування податкових пільг для іноземних інвеститорів.

Радикали, які вийшли з УРП, також ухвалили заяву-звернення до членів УРП та до українського народу, в якому гостро критикують нинішнє становище УРП, яка, на їхню думку, „приречена залишитися на узбіччї політичної арени”. Тому група радикалів, яка негідна з нинішньою політичною лінією проводу УРП, вирішила вийти з УРП і „створити нову політичну організацію”.

ДЕЛЕГАЦІЯ ПАРЛЯМЕНТУ КАНАДИ ВІДВІДАЛА УКРАЇНУ

Київ (УНІАР). — Тут 30-го квітня голова Верховної Ради України Іван Плющ прийняв делегацію парламенту Канади, яку очолює голова постійної комісії у закордонних справах сенату Джералд Оттенгайм. Під час розмови І. Плющ висловив бажання, щоб до співробітництва України та Канади якнайшвидше включилися канадці українського походження. Дж. Оттенгайм виявив готовність дати рекомендації своєму урядові стосовно характеру допомоги Україні. Гості запропонували заснувати міжпарламентарну групу дружби „Канада-Україна”.

Українська сторона підтримала цю думку.

Делегація парламенту Канади також прийняв віцепрем'єр-міністр України Воктор Ситник. Під час зустрічі мова йшла про напруженість економічного співробітництва України та Канади.

Канадська делегація відвідала Товариство „України”. Вони зустрілися з заступником голови ради товариства, державним радником з гуманітарних питань Миколою Жулинським та головою секретаріату Станіславом Лазебником.

Моряки вимагають рішення Симферопіль (УНІАР). — Тут 19-го квітня на зборах депутатів місцевих рад і Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обраних від флотських колективів, ухвалено звернення до Президентів України та Росії і також до голови Верховної Ради Криму, в якому моряки закликають прискорити ухвалення політичного рішення з приводу дальшої долі Чорноморської флотії.

В понеділок, 20-го квітня, Президент Леонід Кравчук звернувся до народних депутатів усіх рівнів, політичних сил та до населення Криму з закликом проявити стриманість і високу відповідальність за долю півострова. Як зауважив Президент України, нагнітаючи напруження у Криму, певні сили намагаються „послабити Україну з Росією”. Л. Кравчук пригадав слова Президента Росії Бориса Єльцина в грудні минулого року, коли він заявив, що питання Криму є проблемою України. Кравчук висловив надію, що відносини з Росією будуватимуться на основі договору, підписаного в Києві 1990 року, та на прагненні українців, росіян та інших народів жити в мирі, допомагаючи один одному. Президент України закликав кримчан не давати торгувати їхньою землею, замислитися, хто за спиною народу приймає рішення, де і з ким йому бути. „Настав час, коли мовчання або невизначеність позиції можна кваліфікувати, як бажання знати з себе будь-яку відповідальність за ситуацію. Референдум — це трагічний шлях до розколу Криму”, — заявив Кравчук і висловив серйозні побоювання, що події можуть вийти з-під контролю, якщо політичний процес розвиватиметься далі в цьому напрямку.

В цей самий день, 20-го квітня, Президент України відвідав Золотоношу Черкаської області, побував у військовій частині, розташованій у районному центрі, познайомився з побутом військовослужбовців та виступив перед офіцерами.

О. Тарнавський повертається на рідну землю

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У газеті „Рада”, що виходить у Києві, в числі з 6-го березня появилась тепла стаття пера доктора філологічних наук Федора Погребенника п. н. „Остап Тарнавський: повернення на рідну землю”.

У статті автор пише, що з діаспори, як „журавлі з вирию, повертаються на рідну землю, спрагли її життєдайного леготу, національного обшвиру, українські мистці, письменники, композитори, художники, люди мистецтва і науки, в серцях яких ніколи не згасав образ України”. Поміж такими Ф. Погребенник вирізняє у своїй довідці одного із славного роду Тарнавських, а це поета і письменника Остапа, якого окреслює також як громадського діяча.

Виставка львівських мистців у Філадельфії Філадельфія. — Тут у п'ятницю, 8-го травня, о год. 8-ї вечора в Українському Освітньо — Культурному Центрі відбудеться відкрита виставка праць мистців зі Львова — Олега Мінька та Богдана Сороки. Виставку влаштує Галерія Христини Чорпоти. Слово про мистців виголосить доктор мистецтвознавства, професор Львівського Інституту Прикладного і Декоративного Мистецтва Володимир Овсійчук. Виставка, яка триватиме до 17-го травня, діятиме в суботи від год. 9-ої ранку до 6-ої вечора, в неділю — від 11-ої ранку до 6-ої вечора, вівторок, середу і четвер — від год. 9-ої ранку до 2-ої по полудні та від 6—9-ої вечора, а в п'ятницю — від 6-ої до 9-ої вечора.

Л. КРАВЧУК ВІДВІДАВ ТУРЕЧЧИНУ

Київ (ПС УРП). — Звідси в неділю, 3-го травня, Президент України Леонід Кравчук вилетів до Туреччини з офіційною візитом на чолі української делегації. Прем'єр-міністр Туреччини Сулейман Демірель, який по дорожжю по країнах колишнього СРСР, зокрема середньоазійських, перервав свою візиту і повернувся в Анкару для зустрічі з українським Президентом.

В Анкарі 4-го травня Президент Кравчук та міністр закордонних справ України Анатолій Зленко підпи-

сали договір про економічну і культурну співпрацю, а також обговорили чорноморські проблеми.

Газета „Куранти” з 5-го травня коментує цю поїздку Л. Кравчука так: „Шанси Мінська на роллю нового Брюсселю стрімко наближаються до нуля. Члени СНД готові обговорювати проблеми своєї зовнішньої політики з ким завгодно, тільки не з братами із Співдружності”.

З Анкари Президент України Л. Кравчук 5-го травня вилетів до Вашингтону.

Дбають про стабільність в Європі

Київ (УНІАР). — У пресовому центрі міністерства закордонних справ України відбулася пресова конференція з участю Дунайсько-Адріатичної асоціації, відомої як Центрально-європейська ініціатива.

Асоціація зосереджує свою діяльність на питаннях розвитку регіонального співробітництва в галузях транспорту, екології, малого та середнього бізнесу, культури, освіти, забезпечення прав людини та процесу соціально-економічного розвитку країн-учасниць з метою перетворення регіону на зону стабільності.

До складу Центрально-європейської ініціативи „Гексагонале” увійшли Австрія, Італія, Польща, Македонія, Чехо-Словаччина, Югославія. У пресовій конференції взяли участь: керівник делегації Пауль Ульман та члени асоціації з Італії, Польщі і Чехо-Словаччини. П. Ульман заявив, що асоціація допомагатиме

Україні у розв'язанні політичних та економічних питань. Керівники України подали заяву з проханням прийняти Україну до асоціації. Делегація ЦЕІ зреагувала позитивно на цю заяву.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТА РЕСПУБЛІКИ Боснія і Герцеговина Алію Ізетбеговіча були захоплені в полон воїки так званої Югославської народної армії, коли він повертався з мирних переговорів у Португалії. Португальське міністерство закордонних справ в ноті протесту Београду з приводу арешту боснійського президента назвало цю акцію „нечуванним вандалізмом”, вимагаючи негайного звільнення А. Ізетбеговіча. Керівництво країн Спільного ринку погодилися визнати Югославію, яка сформувалася з Сербії і Чорногорії, якщо частини Югославської народної армії буде виведено з територій всіх інших республік, в першу чергу з Боснії. Югославські воїки в неділю звільнили А. Ізетбеговіча.

ЄДИНИЙ ДИТЯЧИЙ шпиталь у Кабулі переповнений пораненими під час вуличних боїв дітьми. П'ята частина з них вмирає, бо нема потрібних медикаментів. Всього в Кабулі загинуло тисяча мирних жителів.

ДЕРЖАВНА РАДА Грузії продовжила ще на місяць надзвичайний стан і дію поліційної години в столиці республіки. Голова Державної ради Едуард Шеварднадзе заявив, що визнання Грузії світовою спільнотою виявилось недостатнім для перемоги над опозицією.

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ Литовської Республіки і голова тимчасового керівництва оборони Литви Вітаутас Ляндсбергис підписав розпорядження для міністерства оборони республіки „припинити лети воєнних гелікоптерів чужої армії над територією Литви”. Це стосується летунських формувань колишньої совєтської армії, які все ще перебувають в Литві.

ПІВНІЧНА КОРЕЯ погодилася передати в ООН докладний звіт про свої ядерні об'єкти і матеріали, що мають відношення до ядерних програм. Звіт дозволить експертам Міжнародного агентства в питаннях атомової енергії визначити пункти в Північній Корей, куди мають в імені ООН приїхати спеціалісти з МАГАТЕ.

НАЦІОНАЛЬНУ ВАЛЮТУ для Молдови — молдавський лей — надрукувала за 5 міль дол. Румунія. Тим часом голова комісії в питаннях економіки і бюджету молдавського парламенту Мігай Патраш радить не поспішати із запровадженням національної валюти: економіка республіки перебуває в такому занепаді, що введення власних грошей не тільки не дасть очікуваного ефекту, але ще й погіршить становище.

БІЙКОЮ ЗАВЕРШИВСЯ першотравневий мітинг у Луганському. Члени російської шовіністичної організації „Єдінство”, Соціалістичної Партії України, старі партійні кадри прийшли на нього з червоними прапорами неіснуючого Совєтського Союзу. Коли представник демократичних сил наважився підняти синьо-жовтий прапор, колишні комуністи накиннули на нього з кулаками. Присутня міліція не зреагувала, хоч ішлося про державний прапор незалежної України. На мітингу розповсюджувалися неолєвошевицькі газети, які закликали до проведення установчої конференції „Комуністичної партії найновішого типу”.

МІНІСТЕРСТВО сільського господарства України ухвалило рішення про заснування в місті Заліщику на Тернопільщині українсько-канадського коледжу. Фонди для навчання виділяють уряди України і Канади. Виробничу практику студенти нового навчального закладу проходитимуть у країнах Європи та Америки. З ініціативи та при допомозі фахівців коледжу ім. Махлугена з Едмонтону в Україні плануються відкрити шість таких коледжів.

М. ГОРБАЧОВ ТАКОЖ СТРАШИТЬ АМЕРИКАНЦІВ „СКРАЙНИМ НАЦІОНАЛІЗМОМ”

Лос Анджелес, Каліф. — Френсис Клайн, кореспондент газети „Нью Йорк Таймс”, пишучи у числі з 5-го травня про перебування в гостях у колишнього президента ЗСА Роналда Регена подружжя Михайла і Раїси Горбачових і відзначення колишнього совєтського диктатора „Медалею свободи”, яку виготовили з нагоди відкриття президентської бібліотеки ім. Р. Регена каже, що М. Горбачов також почав страшити американців „скрайним націоналізмом”, знаючи мабуть, що така його пересторога знайде добрий ґрунт серед американських ліберальних кіл, в руках яких опинилися не тільки наукові заклади, але також засоби масової інформації включно з „Нью Йорк Таймсом”.

Покищо не відомо чому М. Горбачов образ чого свого приїзду до З'єднаних Штатів Америки ажраз тепер, коли суди з робочою візитом приїжджає також президент Леонід Кравчук, перший раз в каліфорнії президента незалежної держави, яка проголосила, чи відновила свою незалежність в часі невдалої спроби комуністичної номенклатури перевести державний переворот, очевидно, не без відома М. Горбачова, якого навіть російська пресатура підозрює в цьому, але чемає відваги поставити його в один ряд зі змовниками, щоб не викликати непотрібного спротиву в демократичному, зокрема ліберальному світі, який вже починає привикати до його крутих і подвійної політики, диктаторської внутрі, і ліберально-прогресивної для зовнішнього світу.

Очевидно, його перебування тут має за завдання відвернути увагу багатьох американців від відвідин українського гостя. А щоб це сталося колишній генеральний секретар ЦК КПРС, президент з диктаторськими повноваженнями М. Горбачов поставив виступити 4-го травня із заявою, чи радше аналітичними міркуваннями про небезпечність „скрайного націоналізму”, на його думку „більш диявольської системи, якою був комунізм, та кож скрайня ідеологія, яка спричинилася до довготривалої холодної війни між Сходом і Заходом”.

Націоналізм і екстремізм, на думку колишнього совєтського невдахи, який виріс і виховався в намулі комуністичної ідеології, „становлять серйозну небезпеку для цивілізації людства і збереження людських відносин між народами”.

Американська ліберальна преса присвятила максимальну увагу філософським виводам М. Горбачова, а колишній президент ЗСА Р. Реген, який свого часу називав Совєтський Союз „диявольською імперією”, прийняв поцілунок від сатани заявивши публічно, що „ми пенсіонери, колишні керівники надпотуг, задоволені з вислідів нашої праці, але вже ще зацікавлені подіями в світі”.

Тоді коли президент Дж. Буш і Л. Кравчук говоритимуть між собою, тобто 6-го травня, М. Горбачов виступатиме зі своїми філософічними міркуваннями і пересторогами перед студентами і членами факультету Вест Мінерського коледжу, а також має заповідувати виступ в Конгресі ЗСА, але дати його виступу ще не визначили. В кожному разі його виступи проти націоналізму і сепаратизму будуть, говорять про мету його запланованих поїздок та виступів у вільному світі.

В АМЕРИЦІ

У ЛОС АНДЖЕЛЕСІ зовсім притихли порушення громадського порядку, почалися масові відчужування, зокрема в дільницях, де ще кілька днів тому палали пожежі та шаліла озброєна мури́нська молодь. Посадник міста Том Бреді заявив про знесення поліційної години, але відразу підкреслив, що Національна гвардія залишиться на своїх постах ще якийсь час. Наслідки цих заворушень дуже болючі не тільки для міста, але також для стейту та цілої країни. Коли брати під увагу фінансові втрати, то їх оброхують на приблизно пів біл. дол. Однак втрата духовного порядку є куди більшою і ледве чи скоро владсть її навести на нормальні рейки, бо життя 50 осіб, 2,116 ранених, з яких 226 критично, та 10,000 арештованих не можна підраховувати за вартістю матеріяльної шкали. Аналітики підкреслюють, що це погано відіб'ється на економіці стейту, який вже й так має проблеми з безробіттям.

ВІДОМА АМЕРИКАНСЬКА крайова організація, до якої належить приблизно коло 3,000 середніх шкіл і коледжів, що працює під назвою Коледжової ради, повідомила, що створила новий проєкт, який на її думку може вплинути на вськрайові дискусії про рівень і перевірку знань учнів середніх шкіл. Вищезгадана організація має вже в цьому досвід, бо вона переводить т. зв. SAT іспити для вступу в університети.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Джорджа Буша та демократи в Конгресі розпочали знову змагання над додатковою допомогою для тих, які продовжували до часу не можуть знайти праці. Діло в тому, що демократи пропонують постійні зміни, а Уряд воліє тільки короткотривалі продовження. Сенатор Ллойд Бентсен, демократ з Тексасу та голова сенатської Фінансової комісії, і Конгресмен Томас Довні, демократ з Лонг Айленду, який відповідальний за цю справу в Комісії засобів і способів у Палаті Репрезентантів, заявили, що настоюватимуть на постійній зміні. Однак секретар Департаменту праці Лінн Мартін заявила обидвом комісіям, що Уряд є проти постійних змін тепер, бо це є „скомпліковані спірні питання”, які тепер відтягнули б увагу від інших справ наглої потреби.

НЕЗВАЖАЮЧИ НА МОЖЛИВОСТІ великого зиску в країнах колишнього СРСР, багато американських фірм і корпорацій не виявляє великого поспіху в інвестуванні свого капіталу, бо вважають це покищо надто ризикованим почином. Тому вони звернулися до Уряду президента Джорджа Буша про збільшення урядового забезпечення для цього роду капіталовкладання для забезпечення їхніх фірм від можливих втрат. Без таких гарантій, як твердять аналітики, не виглядає, щоби американські корпорації були зацікавлені вкладати велику кількість капіталу в країни Співдружності Незалежних Держав.

Д-р К. і О. Рогозинські встановили

другий стипендійний фонд

Нью Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці отримало щедрий дар у висоті 20,000 дол. від відомого лікаря, за спеціальністю хірурга, д-ра Кліментія Рогозинського. В березні голова НТШ проф. Леонід Рудницький і заступник голови, діловод фінансів НТШ мгр Володимир Рак списали договір з д-ром Рогозинським і його дружиною Ольгою про створення окремого Стипендійного фонду, призначеного на „поглиблення і закінчення студій медицини, біології чи правничих наук”. Висоту стипендій і процедуру признавання їх визначатиме існуюча в НТШ Стипендія комісія. Згаданий договір докладно займається завданням того Стипендійного фонду, призначеного на „поглиблення і закінчення студій медицини, біології чи правничих наук”.

Д-р К. Рогозинський — активний у різних ділянках професійного і громадського життя, з широким діапазоном свого зацікавлення. Змолоду займався поставанням ліків і медичних інструментів для УПА у Карпатських лісах. Уже в Америці цікавився українським етнографічним мистецтвом. Згодом влаштував виставку своєї колекції ікон. Поважно заслужився для Українського Музею в Стенфордї. Д-р Рогозинський має від довгих літ пошану й сантимент до талу фонду від інфляції. НТШ має складати фундаментам щорічно звіт із стану фонду і його користування. Це вже другий з черги Стипендійний фонд створений завдяки жертвенності д-ра К. і О. Рогозинських. Десять літ тому створено Стипендійний фонд ім. покійного д-ра Юрія Срібного, батька О. Рогозинської. Тодішній фонд був заснований на основі дарунку у висоті 10,000 дол.

Д-р К. Рогозинський — активний у різних ділянках професійного і громадського життя, з широким діапазоном свого зацікавлення. Змолоду займався поставанням ліків і медичних інструментів для УПА у Карпатських лісах. Уже в Америці цікавився українським етнографічним мистецтвом. Згодом влаштував виставку своєї колекції ікон. Поважно заслужився для Українського Музею в Стенфордї. Д-р Рогозинський має від довгих літ пошану й сантимент до талу фонду від інфляції. НТШ має складати фундаментам щорічно звіт із стану фонду і його користування. Це вже другий з черги Стипендійний фонд створений завдяки жертвенності д-ра К. і О. Рогозинських. Десять літ тому створено Стипендійний фонд ім. покійного д-ра Юрія Срібного, батька О. Рогозинської. Тодішній фонд був заснований на основі дарунку у висоті 10,000 дол.

СВОБОДА

SVOBODA (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Svoboda: (201) 434-0237. UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to: "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮзу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Леонід Кравчук в Америці

Між минулорічною і цьогогорічною візитою Леоніда Кравчука в Америці — величезна різниця. Тоді Кравчук репрезентував насправді тільки Верховну Раду України, бо не міг поклакатися на державність, якої ще не було, ані на народ, який ще не висловив був йому довіря. Все одно зробив тоді добре враження на президента Буша, який заявив був про свого українського гостя: „Це був перший випадок, що хтось розмовляв зі мною і не захотів грошей". Тоді Леонід Кравчук був тільки потенційним кандидатом на президента. У всенародному референдумі 1-го грудня 1991 року був одним із п'яти кандидатів. З проголошенням вислідів референдуму став першим, народом вибраним, Президентом України, бо Михайла Грушевського вибрала тільки Українська Центральна Рада, яка, до речі, теж складалася з членів різних партій та делегатів різних станів і з'їздів, а не людей, вибраних народом.

Леонід Кравчук приїхав тепер до Америки, як запрошений президентом Джорджем Бушем легітимний народом обраний Президент державної України, який своїм урядуванням зискав собі загальне признание, популярність і навіть подив, для його твердої постави в обороні засадничих прав України, та для його дипломатичної зручності. Він має труднощі ззовні й зсередини.

Леоніда Кравчука не дискредитує сучасна — повна недовіра — ситуація в Україні, бо Вашингтон прегарно знає, що в інших колишніх радянських республіках, з Росією на першому місці, ситуація не ліпша, а гірша. Польща була першою сателітною країною, яка усамостійнилася, ще за президентури генерала Войцеха Ярузельського і тоді, коли в Україні щойно почався рух національного відродження, а знавці твердять, що політична ситуація там, у Польщі, тепер гірша, як в Україні, а хабарництво і злочинність — однакові. Леонід Кравчук урядуює, як Президент, розмірні коротко, кілька місяців. Але не забувся вислів Михайла Гориня під час його відвідин у Нью-Йорку: „У вас рік — у нас один день". Той короткий час його урядування дав йому вже досвід державного мужа й народного лідера. На своїй недавній пресовій конференції у Києві він ствердив, що його найпершим завданням є створити атрибути державності і поруч із цим — поправити економічні відносини. Атрибутами держави є власне військо і власна валюта. Недавні відвідини у Вашингтоні генерала-полковника Костянтина Морозова з'ясували Пентагону проблему творення української армії, до якої зголосилося більше старшин і вояків аніж їх треба. Процес уведення власної валюти започаткований і продовжується. Прийняття України до Міжнародного монетарного фонду той процес прискіпить, так само як призначення Україні статусу найбільш уповноваженої країни значно облегшить підписання двосторонніх торговельних договорів із різними фірмами та отримання грошових кредитів. Читали ми, що для купна зерна на весняні засіви в Україні треба 400 мільйонів дол. Цьогорічний приїзд Л. Кравчука до Америки — це в першу чергу — отримання кредитів і охочих інвеститів.

Українська громада в Америці і в минулому році і теперішньому сердечно вітає Леоніда Кравчука — найвищого репрезентанта державної України. У минулому році він відвідав Оттаву в Канаді, Вашингтон, Чикаго, Бостон і Нью-Йорк. Тут близько тисяча українців вітали його бенкетом у Вальдорф Асторії. Цього року центр його контакту з українською громадою буде Філядельфія, де з ініціативи проф. Леоніда Рудницького, голови Наукового Т-ва ім. Шевченка, університет Ля Салл принає Кравчукові почесний докторат. Відвідини Леоніда Кравчука, президента України, причинилися знову до затіснення духового зв'язку української діаспори й України. Сердечне бажання, Пане Президенте, успіхів у Вашій боротьбі з труднощами на шляху до закріплення державності. Сердечне наше бажання, щоб Ви перейшли до історії як тріумфатор над зовнішніми і внутрішніми в'рогами Вашої державницької праці.

ВІДВІДУЮЧИ ОФІЦІЙНО ЗСА, президент Німеччини Ріхард Вайсдекер у четвер, 30-го квітня, виступив з промовою перед спільною сесією Конгресу, закликаючи членів Конгресу не підтримувати намагань деяких політиків ізолювати ЗСА від Європи тепер, як закінчилася „холодна війна". Членом офіційної німецької делегації був також міністр закордонних справ Ганс-Дітріх Геншер.

Рішення парламентів не все будуть ідеальні. „Ще ся той не вродив, щоб усім догодив". М. Тачер у Великобританії не всіх удовлетворяла ходом своєї політики. Під тиском публічної олінії заступив її на цьому пості Джон Мейджор. Але як показали останні вибори, більшість виборців таки залишилася при владі консервативістів (Торі) з Мейджором при кермі. Тут дуже помагає те, що в парламентарних системах кандидати на капітани корабля держави не вискакують з нечесть, як „Пилип із конопель", і зачинають виборчу кампанію майже два роки перед виборами, як це в ЗСА зачали кампанію за кандидатури вські Клинтони і Бравни.

Кандидати на керманців держави „вироснуть" у парламентарних системах як і в Великобританії декілька й десятиками років; вони проходять поступово різні пости і в парламенті й адміністрації, мусять „доказати" себе, заки на не автоматично виявляється як найкраще зайняти найвідповідальніший пост у правлі державою. Так „виросли" у Великобританії Ллойд Джордж, Черчилль і Тачер та інші політики, що перейшли до історії.

Передвиборча кампанія тут неспотрібна, бо кандидати виборцям заздалегідь добре відомі. Нема передвиборів, і зв'язаної з ними фарси. У виборах йде все змагання між лідером партії при владі, в останніх виборах у Великобританії, між прем'єр-міністром Дж.

Василь Дідок

ДОРОГАМИ РІДНОЇ УКРАЇНИ

II

На кожному кроці нас перестерігали: „Уважайте, бо крадуть"! Обслуга в готелі нечестна. Тут подам бодай одну картинку... Вранці приступивши до реставраційного вікна, до молоді і гарної працівниці, я сказав „добрий день"! Відповіді — жодної. Коли я поставив перед нею свій паспорт, то вона запитала мене: „А вам що?... Я знову чомно відповім: „Мені ніщо, а, що вам"?.. Вона сердито сказала: „Беріть всі паспорти „вашої групи". Я вже дещо здеревований, відповідало: „Я тут не приїхав збирати вам паспортів, але зареєструватися до кімнати. Ну тоді підждіте!... Я вже не витримаю, і по-англійському сказав: „Що ж тут за порядком"?... Дівчина немов перемілилася, гарненько навіть усміхнулася. Вийшла за своє віконце, позбирала „паспорти", за короткий час приділила нам кімнати, і на прощання гарною українською мовою, побажала нам „гарного перебування у Львові". За час тритижневого перебування в Україні, таких і подібних картинок, ми мали багато. В Україні багато дечого змінилось, але до правдивих змін ще дуже далеко. На жаль, ще тепер є багато різних перепон із сторони комуністичних прихованих чинників і партотратів, що ще й далі тримають владу в своїх руках. Не бракує і своїх „братів незрячих", що по волі, чи неволі, допомагають ворогові „полтанувати свитину, зніматися". Сприяє, цьому і часто нерішучість і вагання наших демократичних провідників.

За три дні перебування у Львові з групою ми відвідали

Микола Бараболяк

ЯКОЮ БУТИ КОНСТИТУЦІЙНІЙ СИСТЕМОЮ УКРАЇНИ?

(На маргінесі останніх виборів у Великобританії).

II

Мейджором і лідером партії в опозиції Кінноком, згорі призначеним на цей важливий пост прем'єр-міністра. Конфронтація між ними, по суті передвиборча кампанія, проходить повсякденно. Вони сидять у парламенті у перших лавах на проті себе, і віддалі від себе всього, на яких 20 стіпів перемаються один з одним при кожній нагоді. Виборці слідкують за ними шоденними конфронтаціями лідерів, і далеко перед виборами складається у них думка за ким будуть голосувати.

Треба теж звернути увагу, що виборцеві, віддаючи голос на депутата до парламенту керується не так вальорами того президента, а радше тим, чи обраний ним депутат до парламенту підтримає виборцем фаворизованого і згорі призначеного кандидата на керманця держави, прем'єр-міністра. В останніх виборах у Великобританії виборці голосували в такий спосіб за Мейджором або Кінноком на цей же пост. Вибір керманця держави держави є, отже, в тому сенсі безпосереднім. У парламентських виборах уніфікається такого „псьочення"

Юрій Рибак

АМЕРИКА ТА ЕКОНОМІЧНА КОНКУРЕНТНІСТЬ

Але, що ж це таке американо-економічна конкурентність?.. У загальному, можна б сказати, що це спромога виробляти продукти та услуги, які відповідають вимогам міжнародних ринків, а заробітки з цього підносять американський життєвий стандарт на довгу мету. Із точнішою дефініцією конкурентності, що її подала Рада, виходить, що мається тут до діла з ось такими головними елементами: якість і ціна продукту; зріст економіки і прикладного доходу; народна ошадність, як джерело фінансування виробництва радше ніж заборговування та постійна переврка всієї тієї активності, щоб забезпечити їй довготривале існування.

Рада турбується тим, що ерозія, себто повільна нищівна сила конкурентності — це поважна проблема Америки, а може й одна з найбільших суворих, які зустрічають нове ХХІ століття, бо зається, що особливо Америка як одна з плюралістичних демократичних суспільностей не має досвіду як реагувати на руйнівницьку дію „термітів у дерев'яних виробках"... Три елементи — короткоречен-

кандидатів, як наприклад, чи мав „аферу". Та історичні сліди того можна добачити у популярній назві партії. Консервативіст звється „Торі", а членів більш прогресивної партії таврується.

На мій розсуд, парламентарна система правління має перевагу над президентською. У ЗСА плекається віру у Конституцію наче у біблію. Але в пресі не раз чує голоси, що було б далеко корисніше і практичніше, коли б існувало радше гармонійне відношення між законодавчою і виконавчою владою, як це існує в парламентарній конституційній системі і можна заступити безболісно президента. Але повторюю — це плюс у малопартійній системі, а не багатопартійній як наприклад, Італія. Не можна забувати теж про роллю, чи хоча б існування суду для розгляду „конституційної" ваги закону, коли парламент не є на 100 відс „суверенним" як у Великобританії.

Хто прочитає ці рядки не побудеться думки, що автор цієї статтєйки має симпатії для парламентської конституційної системи павліної у Великобританії, Ні-

меччини й інших демократичних системах. Але передумовою ефективності цієї системи є двопартійність, як це нині проявляється у Великобританії і Німеччині. А ще важливіша передумова — політичне вироблення і зріпність. Для України в нинішніх умовах вирішальним є принцип сильної виконавчої влади, тож краще підходить, на жаль, президентська система. По цій лінії йде, мабуть, праця над складенням Конституції України.

Читачі моїх коментарів у „Свободі" дозволять мені на маленьку дигресію: у недавній статті „Отаманія в нових шатах", виступаючи проти багатопартійності в Україні, живив я фразу про „фронтальну атаку на партотратів". Хотів я сказати, що замість витрачати енергію на міжпартійні конфронтації, ми повинні сконцентрувати її на викорененні впливів партотратів у нашому політичному підґрунті. Не підкреслював я у моїх коментарях, що голосами тих партотратів перейшли на терені Верховної Ради закони про незалежність? Тож ніяк не міг я мати на мислі закликати конфронтації з ними на терені Верховної Ради. Моя помилка, що живив фразу з бойового арсеналу нашої політичної реторики. Дякую Я. Татомірові, що в „Лісті до Редакції" звернув увагу на цей мій шарж, який можна було зрозуміти.

зус на це, що до кінця цього десятиріччя потрібно коначно ко дліянку значно скріпити приватною і публічною акцією ініціативи.

Для злагодження цієї поважної економічної ситуації Рада висунула теж питання освіти, що є ключем успіху, бож кваліфікована людина є в центрі економічних дій. Тому Америка мусить поступами у науці своєї шкільної молоді якнайшорше дорівняти рівнеб між глобальних вимог, щоб не залишитися позаду інших країн... Знову приміняючи до економіки спортивний вислів, можна б схарактеризувати американців так: вони добрі у стартуванні, однак інші народи — кращі у фінішуванні. Але коли наступити у тому стратегічна зміна, тоді зріст і продуктивність виробництва спершу зрівняється з Японією, а потім прийде час перевершувати інші індустрийні країни. Рада повністю свідомо цього, що інші країни не сплять, а поступають вперед тому і буде їх тяжко доганяти, однак ЗСА мають усю спроможність це зробити. Потрібно тут лише одне, а саме, щоб провід з усіх публічних чинників почав реформацийний процес. Тільки бо сильний провід зможе придатися для себе публічну підтримку, що веде до мети.

На думку Ради, федеральний уряд — виконавча та законодавча галузі — мабуть, найбільш винувати за приписування надмірного значення короткої реченцевості. А у висліді? У висліді всім відомий велетенський дефіцитний бюджет, який чомусь забуває зростає зобов'язання, що перебирають майбутні покоління. Жалко признаватися до цього, що з усіх індустрийних країн ЗСА виявляють сьогодні найнижчий відсоток ошадності та інвестиції. Тому і саме Рада вка-

(Закінчення на стор. 3)

Андрій Качор

80-ліття д-ра М. Бойка

„Колеса крутяться, літа минаються"... і, недавно ще молодий, д-р Максим Бойко, 12-го лютого 1992 року, закінчив 80 років свого дуже цікавого життя. Я не збираюся писати про нього монографію, але з приводу його 80-ліття хоч коротко пригадати українській громаді, що такий М. Бойко і чим він їй прислужився. М. Бойко — це типовий „волинник", який більшу частину свого життя присвятив дослідкам своєї вузької Батьківщини — Волині і цією працею він заслуговує на визнання як на добру згадку.

М. Бойко народився 12-го лютого 1912 року в Лопушні, Крем'янецького повіту, на Волині, в родині Симона і Марії, з дому Фаринюк. Освіту здобував з різними перешкодами, початкову і середню в Почаєві і Крем'яні та в Державній Кооперативній Школі в Наленчові, біля Любліна, в Польщі.

Один рік військової служби у польській армії, коротка професійна праця в Українбанку в Почаєві. Відтак війна в 1939 році та мобілізація до польського війська. Кінець німецько-польської війни, втеча з німецького полону та натуральні курси йспит зріпності в 1942 році в Дубні, на Волині. Відтак пробує позаочно студувати журналістику в УТГІ в Подєбрадах, але опинився, в наслідок воєнних подій, у Мюнхені, стає студентом Української Економічної Високої Школи, де в 1947 році, після приписаних іспитів, здобуває ступінь дипломованого економіста, а в рік пізніше, в 1948 році після закінчення 8-го семестру, захищає дипломну працю п. з. „Динаміка і причини розвитку народного господарства Японії", здобуває диплом інженера економічних наук. У червні 1949 року М. Бойко, прибув до Канади і зараз же включився активно в українську громадську працю. Він ініціатор і співзасновник Інсти-

титу Дослідів Волині у Вінніпегу і дав почин до видання журналу „Літопис Волині". У цьому товаристві був секретарем до 1960 року. Працював деякий час у системі Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

З метою поправити своє життєве становище, в 1962 році, покидає Вінніпег і в Оттаві студіює бібліотекарство, а відтак у 1969 році, на основі дисертації „Економічні фактори економіки Волині" в Українському Вільному Університеті в Мюнхені здобуває ступінь доктора економічних наук. Однак найбільше М. Бойко себе виявив у Блумінгтоні, в ЗСА, де він працював бібліотекарем у тамтешньому університеті. Там він заснував Осередок Бібліографії Волині і тамдуже інтенсивно продовжував свою працю над дослідками „волинської землі".

Згадаймо тільки деякі його друковані праці, як: „Бібліографія джерел історії Волині", „Бібліографія періодики Волині", „Друкарство Волині — 1678—1830", „Бібліографічний довідник поселень Волині ХІХ ст.", „Економічні та соціальні проблеми в історії Волині", „Острозький літописний пам'ятник 1500—1636", „Волинська лінійна, матеріали до бібліографії", „Бібліографічний огляд збройної боротьби Волині", „Культурна праця волинців у Північній Америці", „Палеографія та папірні Волині", „Крем'янецький збірник — причини до історії Волині", „Історичні основи української бібліографії" і багато інших розвідок і статтей, про які можемо довідатися з його останньої праці п. з. „Персональна бібліографія", яка на 178 сторінках дає повний перегляд праць ювілята. Вона, ця праця, може послужити для когось із волинських діячів написати хоч коротку, об'єктивну монографію про д-ра

(Закінчення на стор. 3)

Іриней Верес

Панегірик Президентові України — Леонідові Кравчуку

Сім літер — слово України, найкраще слово з-поміж слів, бо це та мова солов'я, народу переможний спів.

Сім літер — наша ціль: держава; в сьомій сторіччі вже була, та сім століть в армії була, сім десятиліть на смерть ішла.

Та ось Кравчук — теж літер сім, у семилітерній країні за вибором — на щастя всім державу творить в Україні.

Ці три сімлітерні слова, немов одно лиш слово — звук, а в них і зміст і ціль одна: держава — Україна і Кравчук.

Продовження буде.

XVII Семінар хороших диригентів
буде присвячений 100-літтю
поселення українців у Канаді

Українське Музичне Товариство Альберти організує цього літа XVII Семінар хороших диригентів в Едмонтоні, який присвячує 100-літтю поселення українців в Канаді. Семінар відбудеться від 9-го до 23-го серпня 1992 року в Інституті Св. Івана. Головний викладач та відповідальний за програму навчання є маестро Володимир Колесник, йому допомагатимуть диригенти-знавці окремих ділянок музики та хорового мистецтва. До тем „Розвиток українського диригентського мистецтва та диригентська освіта“, „Основні віхи розвитку українського хорового мистецтва в Україні“ запрошено з України проф. Івана Гамкала, диригента Київського театру опери і балету ім. Т. Шевченка.

Цьогорічна програма навчання включає теми: „Історія та розвиток української музики в Канаді“, „Українсько-канадські композитори та їхня творчість“, „Творчі українсько-канадської спадщини“, „Робота диригента над партитурою“, „Вокал — основа хорового співу“ — голосовий апарат, співачке дихання, атака звуку, вокальна позиція, володіння регістрами, „Історія вокального мистецтва“, „Керування церковним хором“ — побудова та інтерпретація Літургії, жанри духовної музики, мистецько-виконавські та організаційно-технічні особливості проведення Літургії та інших церковних обрядів, „Хорознавство“ — хор та хорові партії, хоровий ансамбль, настроювання хору, нюанси та фразування, „Хорова аранжування“ — теоретичні та практичні заняття, Сольфеджіо та основи теорії музики, „Диригування“ — техніка диригування, індивідуальні та групові заняття, основоположна роль темпів в інтерпретації хорового твору, укладення концертних програм, „Семінарний хор“ — розпізнавання хору та принципи підбору вокальних прав, робота над виробленням вокально-хорових навиків.

Під час семінару працює семінарний хор, який складається з семінаристів та хористів різних едмонтонських хорів — це лабораторія, з якою кожний семінарист має нагоду працювати практичним диригуванням. Кожного року учасники вивчають близько 10 нових творів різних жанрів, цього року в репертуар включено

теж твори українсько-канадських композиторів. Семінаристи мають нагоду опанувати твори великої форми, над якими працюють під час своїх індивідуальних занять з двома піаністами.

На закінчення семінару відбудеться „Вечір диригентів“ — концерт, на якому кожний семінарист диригує одним твором. Цей концерт є відкритий для загальної публіки, він став очікуваною імпрезою для багатьох прихильників нашої музики, бо тут можна почути нові твори та подивитися різноманітність підходів у диригентському мистецтві.

За сто літ українського поселення в Канаді діяльність наших хорів залишила тривалий слід, забезпечила культурний розвиток наших громад і тим самим здійснила певний вклад у загальну скарбницю музичної культури Канади. Хорове мистецтво було опорою в збереженні нашої ідентичності, було завжди невід'ємною частиною громадської та церковної діяльності наших громад. Вишкіл нових диригентів забезпечить дальший тяг праці і живучість наших громад.

Українське Музичне Товариство Альберти звертається до наших громадських організацій та церков з проханням заохотити своїх диригентів та допомогти їм фінансово взяти участь у цьогорічному хоровому семінарі.

За ближчими інформаціями просимо звертатися за адресою: Ukrainian Choral Conductors Seminar, 11728-97 St. Edmonton, Alta. T5G 1Y2, Canada; tel. (403) 474-9774 or (403) 457-5136.

Марія Дитиняк

80-ліття...

(Закінчення зі стор. 2)

Максима Бойка, того заслуженого і „запеклого волинця“.

М. Бойка знаю особисто від 1945 року, з Української Економічної Високої Школи в Мюнхені, де вже тоді він виявляв багато енергії, витривалості та бистроту розуму в науці і його економічних дослідках.

Вірно, що в нашого ювілята ще буде багато сил і охоти до праці, бо він любить працю, а праця любить його.

Гарвардська Літня Школа
Українознавства — 1992

Гарвардська Літня Школа Українознавства, яка триватиме від 29-го червня до 21-го серпня, оголошує записи на курси 1992 року. Це вже двадцять перший рік Літня Школа Гарвардського Університету і Український Науковий Інститут спільно організують восьми-тижневу програму курсів українознавства.

Цьогорічна літня програма включає початковий, два середні та вищий курс української мови (вісім кредитів кожний), а також курси української прози 20-го століття, історії України від 1700 до 1991 року і новий курс „Українська культура: криза, уціління і відродження“ (чотири кредити кожний). Прийняті студенти зобов'язані реєструватися менше, як на вісім кредитів.

Викладачами курсів української мови цього року будуть Галина Гринь (Манітосбський Університет), Наталія Буряк (Альбертський Університет), Юрій Шевчук (Педагогічний Інститут, Рівне, Україна) та Володимир Діброва (Інститут Літератури Академії Наук України). Викладачем курсу української прози буде професор катедри української літератури ім. Дмитра Чижевського, д-р Григорій Грабович (директор УНІГУ), викладачем історії — професор катедри української історії ім. Михайла Грушевського, д-р Роман Шпорлюк, а викладачем курсу української культури — д-р Оксана Грабович, співробітник УНІГУ. Директор цьогорічної Гарвардської Літньої Школи Українознавства є д-р Наталія Пилипчук.

Провести літо в Гарвардській Літній Школі корисно і цікаво. Інститут дає змогу студентам вислухати не лише акредитовані університетські лекції з українознавства, але й додаткові лекції, огляди фільмів про українську культуру та суспільство. В минулому студенти прибували з усіх частин Америки та Канади, а також з Європи (останньою з України і Росії), Південної Америки і Австралії. Тижневі „круглі столи“ та екскурсії дають студентам нагоду вдосконалювати свою українську мову.

Учасники програми мають доступ до дослідних та навчальних засобів Гарвардського Університету, бібліотек і музеїв, як і до спортивних обладнань. Студенти мають нагоду знайомитися з місцями, пов'язаними з історією Америки в

ФКУ

ПРОФ. І. КРАСОВСЬКИЙ
В НТШ

Нью Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Нью Йорку влаштує доповідь проф. Івана Красовського, історика, етнографа, члена Спілки Журналістів України, заступника голови Правління Товариства „Лемківщина“ у Львові та автора наукових праць на тему „До питання автохтонності українців у західних Карпатах“ (до проблеми ідентичності лемківів). Доповідь відбудеться у суботу, 9-го травня, о год. 5-й вечора в домі НТШ, 63 Четверта авеню (між 9-ю і 10-ю вулицями).

Америка...

(Закінчення зі стор. 2)

Рада переконана, що американська публічна опінія готова підтримати сильний провід, бо є ознаки, що вона це вимагає. У висліді Америка стане економічно сильніша, а її закони та регулювання спрямують конкурентність на правильний шлях. Сама ж країна збереже глибину інтеграції світової економіки та пізнає центральне значення вищого виробництва, мірилом якого є глобальний стандарт.

Економічна конкурентність — це вже світове поняття і ніхто цього не легковажить тим більше не сміє легковажити теж Україна, яка переживає сьогодні більш складне економічне положення, ніж могутні ЗСА. І хоча, це українське положення виглядає на довгий та болючий процес, то може увінчатись позитивним успіхом. Але, це станеться тоді, коли суспільність вповні зрозуміє, яким економічним фактором може бути конкурентність у будові та втриманні власного добробуту... Рішальним у цьому залишається наставлення одиниці, бо, скажімо, коли хтось не може чогось зробити, то є надія, що такі зможуть; однак, коли хтось не хоче нічого робити або робить навпаки, то вся надія пропадає!

Український Інститут Америки
в Нью Йорку

має шану запросити українську громаду на

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР
ПОЕТА

голови НРУ і народного депутата ВР України

ІВАНА ДРАЧА

По програмі зустріч з поетом при сполодкомі і каві

в п'ятницю, 8-го травня 1992 р. о год. 7:30 веч.

в Українському Інституті Америки

2 Схід 79-та вул. в Нью Йорку

Тел.: (212) 288-8860

Культурне відродження України

Д-р Оксана Забушко з Інституту Філософії Академії Наук України, перебуваючи тепер на Пенсильванському університеті, де викладає українську культуру, була запрошена д-ром Асео Гумецькою на Мишигенський університет в Енн Арбор та м-р Вірою Андрушків на Вейнський університет в Дітроїті з лекцією на ту тему. З ініціативи 50-го Відділу США в Енн Арбор Окружна Рада США та Культурно-Громадський Клуб у Дітроїті, запросили д-ра Забушко поділитися думками на цю тему також з громадою нашого міста.

Хоч тема духовного відродження чи, як д-р Забушко воліє називати, одужання є широка, вона докладно і глибоко проаналізувала різні аспекти цієї складної проблеми. Маючи передусім до діла зі студентами, вона спочатку насвітлювала підгрунтя тих радикальних змін, які зайшли в Советському Союзі. Наростання тиску з боку окремих советських республік, які прагнули одержати більше політичних свобод, спонукало Горбачова дозволити на незначні прояви національних окремішностей, не беручи під увагу того факту, що всякі спроби надати комунізму більш людське обличчя ніколи не вдавалися.

Прибалтійські народи були першими, що рішуче виявили бажання повної політичної свободи. Межування України з Росією та безстанна, цілеспрямована антиукраїнська політика центрального уряду, накидування на кожну ділянку життя України російської культури, мови, політичні переслідування за „буржуазний націоналізм“, які за Сталіна кінчалися розстрілом, за Брежнєва таборами каторжної праці (звична формула: 7 літ праці, 5 літ заслання) були причиною деякого спізнення прояву реформаторських бажань. У зв'язку з цим треба брати під увагу, що на чолі українського уряду, який мав у своєму складі людей, які мордували власний народ і знищували довкілля.

Але врешті заговорили Україна, заговорили письменники, інтелектуали. Це ті проашкарі народу, які найкраще розуміли загрозу повної русифікації України. Відчуваючи її невпинний, жорстокий похід на українську духовність, вони зрозуміли, що все, що вони творять, за два — три покоління стане забутим, безвартісним, бо навіть „українець“ Хрущов твердив, що чим скорше ми всі будемо говорити по російськи, тим скорше прийде „повна побіда комунізму“.

А коли зникне українська духовність, тим самим зникне

український нарід. Бо які можуть бути інші наслідки, коли ряд великих українських мист не має ні одної української школи? Коли студенти україністики мусіли писати свої дисертації по російськи?

Отже, на оборону виступило Слово, вимовлене письменниками для одужання від всепроникаючої хвороби заникання національної свідомості. На оборону виступила поезія, та ділянка духовної творчості, яка найбільш стабільна і ставить опір чужим впливам. Вже Елліот сказав, що найбільш вперто проти загрози нації є поезія. І хоча ми говоримо про відродження культури, в першій мірі ходило о зміцнення національної свідомості. Вказати на вікову тяглість та на її існування. Сполучити і продовжувати її розвій і ріст, публікуючи твори Яворницького, Грушевського та інших, де виразно говорилось про українську ідентичність. Доказом зрозуміння їх значення для сучасних поколінь є надавання Шевченківських премій популярним у народі авторам.

Сьогодні ми бачимо цілий ряд письменників, занепокоєних в політичне життя. Оборону української мови, очищення української духовності від російських навантажень вони усвідомили як свою головну місію. Як щиро і ентузіастично приймає сьогодні Україна поезію, хай свідчить про це збірка поезій Стуса в одному дні розійшлася в 20 тисячах примірників. Для сучасного покоління він став поетом-героєм. Його доля подібна до долі Шевченка.

Сьогодні творче покоління живе вже в інших обставинах. Україна вільна, ніхто йому не наказує, як писати і що писати. Ця швидка зміна спричинила і певну хвилю розгубленості. Наприклад, Ігор Калінець перестав на певний час писати, бо він пояснює сам, цілий час звик протестувати, а тепер вже цього не треба.

Молодь також уже не пригнічена терором над кожним її кроком. І таке популярне явище серед неї, як фестивалі „Червона Рута“, також в значній мірі причинилося до зміцнення національної свідомості, бо щоденними популярними її піснями стали українські пісні.

Д-р Оксана Забушко виявилася не тільки блискучим інтерпретатором психологічних переживань сучасного творчого покоління, вона в своїх писаннях виявилася не тільки вдумливим есеїстом, вона виявилася також поетом, коли на прохання зібраної публіки прочитала декілька своїх поем.

Володимир Баран

О. Тарнавський...

(Закінчення зі стор. 1)

ча, голову Спілки Письменників „Слово“ і редактора щорічного збірника спілки під цим самим назвою.

Автор статті знайомить читачів з Україною з письменницькою та поетичною творчістю О. Тарнавського, подаючи всі його збірки поезій, книжку оповідань „Камінні ступені“, переклади та літературні довідки. Характеризуючи творчість О. Тарнавського, Ф. Погребенник стверджує, що „Його слово сповнене великої щирості і любові до люди-

ни, торкає струни людських почуттів, викликаючи співпереживання в душі читача“. На його думку, у О. Тарнавського багато ніжної лірики, душевної щирості, роздумів про життя, його красу і мінливість, його божественність і буденність“.

Для прикладу, поручатимі, подано низку віршів із шаржом-портретом О. Тарнавського роботи відомого українського художника Любослава Гушалюка. Між зразками поезій є „Вірш про Отамана Петлюру“, поезія „Дозріла любов“ та інші.

ПЕРШІЙ ВІЦЕПРЕМ'ЄР Росії Єгор Гайдар, перебуваючи у Вашингтоні з приводу прийняття Росії в члени Міжнародного валютного фонду і Світового банку, виступив з промовою на засіданні Торговельної палати ЗСА. Зокрема він сказав, що до 1-го червня російський уряд планує зробити карбованець конвертованою валютою і значно прискорити процес приватизації.

ФРАНЦУЗЬКА ФІРМА ЕДФ-Акітен підписала контракт з урядом Казахстану на розшук і видобуток нафти в Актобінській області, територія якої становить 20,000 квадратних кілометрів. Всі витрати фірма бере на себе, а вони обчислюються в межах одного біл. дол. Три чверті прибутків після повернення видатків фірма залишатиметься в Казахстані.

У світлу пам'ять м-ра Миколи Нагірняка	
в списку пожеж на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля пропущено з датою 27 лютого 1992 р. наступні імена:	
Дарія Кузик	\$25.00
д-р Теодозія і Віра Сендак	25.00
д-р Володимир і Уляна Коропай	10.00
Петро й Ірина Плис	10.00
Марія Касіян	10.00
Ольга Дубик	10.00
Михайло й Анастасія Бойчук	20.00
Мирон і Богдана Осадца	10.00
Maria Blazewicz	5.00
Роман Кузик	25.00
Український Народний Дім	25.00
Joe Fryc	3.00
Marla Fryc	5.00
Emilia Fryc	5.00
Popso Family	10.00
Mr. & Mrs. Eugene Duma	5.00
Емілія Панасюк	10.00
Ліда Скрипчук	5.00
Люба Мриглюцька	10.00
Разом	\$228.00

Ділимось сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що в п'ятницю, 27-го березня 1992 р. відійшов у вічність на 82-му році життя наш найдорожчий

МУЖ, ТАТО І ДІДЗЬ

бл. п.

ТЕОДОР ҐОРДОН

народжений 16-го грудня 1910 р. на Україні.

ПАНАХИДА за спокій душі відбудеться 29-го березня в North Port, Florida.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в суботу, 4-го квітня 1992 р. о год. 11-й ранку в церкві св. Андрія в S. Bound Brook, N.J.

В глибокому смутку:

дружина — АНТОНІНА
доньки —
ВАЛЕНТИНА
ТАМАРА СТАСЮК з мужем ДОМЕТІЕМ
АННА
АЛЕКСАНДРА ЛЕФКОВИЧ з мужем
СТЮАРДОМ
внуки — ЮРІЙ, ТАНА, ЛОРА І АДАМ

Спи спокійно та сни про нашу дорогу Україну, яку ти так щиро любиш.

Замість квітів просимо складати датки на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля.

Ділимось сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що дня 19-го квітня 1992 року, по довгій і тяжкій недугі, заасотроений Найсвятішими Тайнами, упокоївся в Бозі в Сант Пітерсбурзі, Флориди, на 83-му році життя наш найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ, ШВАґЕР І ВУЙКО

бл. п. м-р права

ГЛІБ САС
ЛЕЩИНСЬКИЙ

ПОХОРОННІ БОГОСЛУЖБИ відбудуться в українській католицькій церкві Боговільній Господньої в Сант Пітерсбурзі, 22-го квітня 1992 р.

Залишені в смутку:

дружина — АННА
дочка — АДРІАНА з мужем ДЖІМОМ
внуки — АНАСТАЗІЯ І ЯРЕМА
сестра — МАРІЯ в Польщі
близька і дальша родина в Америці, Україні і Польщі

Рівночасно складаю щирю подяку о. дек. Я. Федиківі за похоронні Богослужби. Щиро сердечно дякую всім за висловлювання співчуття, за участь в Богослужбах і за датки на допомогу Україні.

АННА ЛЕЩИНСЬКА з родиною

Собор Входу в Храм Пресвятої Богородиці в риштуванні

Якраз мінає дев'ять літ від перших років заснування парафії — Входу в Храм Пресвятої Богородиці — в Норт-Порті на Флориді. Невпевні й нелегкі були початки жменьки піонерів, що взлися на старості літ збудувати святий храм собі для молитви, а Богу на славу на полуднево-західному побережжі Мексиканської затоки.

Спокійна, ще мало заселена околиця, здавалося, нічим не заохотить на відпочинку наших людей. Час від часу появлялися заохочуючі статті в нашій пресі про літні теплі джерела та про їхню відомолюбну силу, хоч переважно без ніяких конкретних доказів. Крім усього, лякала сама думка про необхідність стати вірненько з нашими старшими парафіями в Маямі і Ст. Петербурзі.

Але крок за кроком, спільними силами, при Божій допомозі, число поселенців безупинно зростало, рівночасно парафія поповнялася все новими, сталими чи сезонними членами.

В короткому часі гурт ентузіастів придбав відповідну площу, так що вже в 1985 році, 20-го листопада, розкопано замлю під будову своєї церкви. Хоч вигляд її був невибагливий, але зате практичний: вона може вмістити триста вірних та в додаток ще має невелике мешкання для священика.

Великдень 4-го травня 1986 року став радісним днем для парафії — для туристів, що могли величати Воскреслого Господа рідним званням у своїй власній церкві. А парафія росла та розвивалася з подиву гідною швидкістю. В дуже короткому часі виплатило понад 300 тисяч доларів на будову церкви.

Без спеціальної принади парафіяни, також і туристи, щедро жертвували, терпідко й більші суми, ніж розбудову парафії. Невдовзі було докуплено ще кілька сусідніх ділянок землі та призбирано досить грошей в нації, що колись можна було тут збудувати репрезентативну українську като-

Собор Входу в Храм Пресвятої Богородиці. (фото Романа Іванюцького)

лицьку церкву.

Посилена праця парафіян і туристів тривала, чого доказом було величаве святкування 1000-ліття Хрещення України 12-го березня 1988 року. Пам'ятаймо, який широкий відгомін воно мало в американській пресі, телевізії і радіо.

Немовби золотом ниткою простягається опіка Божа над розвитком нашої парафії, а розслений омофор Пресвятої Богородиці над нею — як коліс над св. Миколаєм, додає вірним охоти і сили до дальшої праці.

І всім стало зрозумілим, що українська католицька спільнота на Флориді повинна мати гідну стилеву святиню на молитву. Але дорога до цієї не така легка і досить коштовна. Здавалося, що треба буде довгих літ праці, щоб її досягнути.

Та однак і тут мовби являється чудо. Ще й тут проявилася опіка Пресвятої Богородиці, бо в 1985 році приїхав сюди Микола Святий та привіз зі собою напівпаралізовану дружину Катерину. Наша парафія одержала ще двох нових членів, яких, мимопохилого віку та незвичайного здоров'я, ми бачили в церкві кожної неділі і свята. Надзвичайно скромна і побожна родина привезла з собою якусь велику тайну, що зберігала її глибоко у своїх серцях. Коли в 1987 році померла дружина св. п. Миколи, то він, упорядкувавши свої фінансові справи 11-го серпня 1988 року зробив заповіт, в якому весь дорібок свого життя в сумі чверть мільйона доларів признав на будову Собору Входу в Храм Пресвятої Богородиці в Норт-Порті, Флорида. В своєму тестаменті висловився, що цю суму залишає під наглядом його добрих приятелів Мирона і Марії Грам'як. Додатково він ще зробив Мирона і Марію Грам'як та нашу Парафію спадкоємцями двох сертифікатів на суму сто тисяч доларів за їхню сердечну опіку над ним і його дружиною. Мирон і Марія Грам'як великодушно зреклися цієї наго-

роди на добро церкви, чим гідно стали меценатами поруч св. п. Миколи Святого.

А тепер бодай коротко варто було б згадати про життя наших меценатів. Микола Святий (1900 — 1990), і його дружина Катерина з дому Сенік (1904 — 1987) походять із села Розворах, де й померли в 1924 році. В 1930 році емігрували до Канади, а в 1936 році переїхали до Нью-Йорку. Із позовних вирізок українських та американських газет можна дещо вчитати про їхню долю тут, на американському континенті. Приблизно трохи грошей на тяжкі праці при митті вікон в Нью-Йорку, св. п. Микола Святий закупив 83-акрову ферму в Нью-Джерсі. Незвичайно скромна та працююча людина, що привіз зі собою з рідного краю неогінені скарби — безмежну любов до своєї Церкви та свого нездоленого українського народу. Він відразу включився в українське організоване життя, став членом ОДВУ, української патріотичної організації в Америці, та став дякувати в українській католицькій церкві св. Миколая в Грейт-Медовсі, Н. Дж.

Американська громада вже давно вшанувала цю винятково велику людину та назвала село його ім'ям. Не має сумніву, що й наша спільнота знайде йому гідне місце на сторінках нашої історії.

Хоч минули наші могутні і славі князі, та однак не загинув шляхетний князівський дух нашого народу. А прикладом нехай послужить нам св. п. Микола Святий, який не десятину, а весь труд свого життя призначив на святе діло.

Землю під будову собору розкопано 17-го березня 1991 року, а контракт будови за проектом архітекта Зоряна Гордиського підписав наш парох о. д-р Іван Тилияський 28-го жовтня 1991 року.

Будівельна фірма „Dole and Mack Contractors, Inc.“ взялася за цю будову на суму 820,000 дол. та зобов'язалася завершити перед празником Входу в Храм Пресвятої Богородиці в грудні 1992 року. Як бачимо зі знімків, наша церква все ще в риштуванні, в процесі будови, але в короткому часі (розрахована на 450 місць) буде служити постійним і сезонним парафіянам, як різнож і великому числу наших туристів і гідно буде репрезентувати Українську Католицьку Церкву її характеристичними банями, під які наші брати і сестри заноситимуть свої молитви до неба.

До повного викінчення будівлі ще досить коштовних і довга дорога. Однак ми твердо впевнені в тому, що всі парафіяни, гості і туристи включаться своїми датами у справу гідного викінчення цієї святої будівлі.

Знаходимо також чимало посвідок на більш та менші суми, з яких годиться згадати такі пожертви: 1,500 дол. на Український Вільний Університет та 500 дол. на українську католицьку катедру св. Родина у Вашингтоні. З моментом, коли заблиснув промінь сонця волі на Україні, він у 1989 році

переслав п'ять тисяч доларів на церкву св. Іллі в Розворахах.

Коли заглянемо в нашу старовину, на початки розвою нашого християнського життя в Україні, то знаходимо в літописах першу і найбільшу муровану Десятинну Церкву, яку збудував князь Володимир в Києві в 986 — 993 роках та присвятив її Пресвятій Богородиці. А Десятинною названо її тому, що князь Володимир віддав на її будову одну десятину своїх княжих доходів, що стало на довгі віки неписаним законом вірних для утримання своїх церков. В 1240 році татари зруйнували Десятинну церкву так, що дійшло на початку сімнадцятого століття митрополит Петро Могила побудував тут на руїнах невелику церкву, назвавши її ім'ям св. Миколи.

А тепер пригляньмося ближче. Чи не дивний тут збід обставин? Головним фундатором Собору Входу в Храм Пресвятої Богородиці в Норт-Порті став св. п. Микола Святий, але Десятинна церква в Києві була теж присвячена Пресвятій Богородиці, а на її руїнах побудував храм св. Миколи!

Св. п. Микола Святий дякував 18 років в українській-католицькій церкві св. Миколая в Грейт-Медовсі, Н. Дж.

Американська громада вже давно вшанувала цю винятково велику людину та назвала село його ім'ям. Не має сумніву, що й наша спільнота знайде йому гідне місце на сторінках нашої історії.

Хоч минули наші могутні і славі князі, та однак не загинув шляхетний князівський дух нашого народу. А прикладом нехай послужить нам св. п. Микола Святий, який не десятину, а весь труд свого життя призначив на святе діло.

Землю під будову собору розкопано 17-го березня 1991 року, а контракт будови за проектом архітекта Зоряна Гордиського підписав наш парох о. д-р Іван Тилияський 28-го жовтня 1991 року.

Будівельна фірма „Dole and Mack Contractors, Inc.“ взялася за цю будову на суму 820,000 дол. та зобов'язалася завершити перед празником Входу в Храм Пресвятої Богородиці в грудні 1992 року. Як бачимо зі знімків, наша церква все ще в риштуванні, в процесі будови, але в короткому часі (розрахована на 450 місць) буде служити постійним і сезонним парафіянам, як різнож і великому числу наших туристів і гідно буде репрезентувати Українську Католицьку Церкву її характеристичними банями, під які наші брати і сестри заноситимуть свої молитви до неба.

До повного викінчення будівлі ще досить коштовних і довга дорога. Однак ми твердо впевнені в тому, що всі парафіяни, гості і туристи включаться своїми датами у справу гідного викінчення цієї святої будівлі.

Знаходимо також чимало посвідок на більш та менші суми, з яких годиться згадати такі пожертви: 1,500 дол. на Український Вільний Університет та 500 дол. на українську католицьку катедру св. Родина у Вашингтоні. З моментом, коли заблиснув промінь сонця волі на Україні, він у 1989 році

Загальні збори Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка

8-го і 9-го лютого ц.р. в Дітройті відбулися Загальні збори Української Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка, перші після тріумфальної, історичної поїздки капелі по Україні. На збори прибуло 48 членів капелі з Дітройту, Чикаго, Клівленду, Торонто і дальших околиць. Усі ці „ветерани походу на рідну землю“ зібралися, щоб ще раз пригадати неповторні дні перебування на батьківщині, поділитися спогадами, вибрати нову управу і разом вирішити дальший напрям праці капелі.

Загальні збори вибрали нову управу у складі: голова — Стефан Когут, перший заступник — Арнольд Бірко, другий заступник — д-р Марко Фаріон, секретар протоколу — Павло Писаренко, секретар кореспонденційний — Ярема Цісарук, скарбник — Володимир Мурга, вірні члени — д-р Іван Керницький, Олег Мороз і Михайло Сердюк, староста — Микола Костюк. В управі також залишаються Петро Гончаренко — довільний почесний голова товариства, та д-р Мирослав Гнатюк — уступаючий голова.

Уступаючий голова товариства д-р Мирослав Гнатюк подав короткий перебіг діяльності капелі під час своєї каденції, яка почалася у червні 1989 року. Ще в тому році капеля мала ряд концертів, присвячених 100-літтю переполохання тіла патрона капелі Тараса Шевченка. Виконувалися твори на слова Шевченка, здебільша композиції геніального Гната Хоткевича. Ці дотепер невідомі твори капеля одержала завдяки розшукам і наполегливій праці свого капельмайстра Віктора Мішалова.

Після рішення поїхати з концертовою туурою на Україну, наступний 1990 рік був цілком присвячений технічній підготовці. Поміж численними подорожками і діями управи та окремих членів чи не найважливішими були: створення громадських комітетів для допомоги збірці фондів, придбання нової звукової системи, відновлення строїв, придбання відповідних музичних інструментів — бандур, приготування публікацій та афішів, переговори з урядовими чинниками і управами Фонду Культури та Товариства України і спонсорів турне в справах маршруту і на кінець проби, проби і ще раз проби.

5-го травня 1991 року капеля взяла участь у жалібно-всегомодельській маніфестації з нагоди п'ятої річниці чорнобильського горя. Присутні (приблизно 8 — 9,000) в Мейпл Ліф Гарденз в Торонто, вперше почули деякі нові твори, які приготувала капеля на Україну. Слідували ще два пробні концерти у Клівленді і Ді-

тройті, а вже 6-го червня капеля вирушала в „похід“. Завдяки підтримці громадянства, ширій співпраці Фонду Культури і Товариства „Україна“, співпраці Марійки Гельбіг, власниці Скоп Травел, завдяки ширій і відданій праці мистецького керівника маестра Воших Колесника і найважливіше — завдяки жертвенності і посьвяті самих капелян, тура відбулася. Поїхала капеля на Україну з репертуаром, який сама вибрала і в який включила національний гимн „Ще не вмерла України“. Це було два місяці перед проголошенням незалежності. Поїхала капеля до центральних і східних областей України, до міст, де рідко було чути рідну мову. За 16 днів перебування на Україні капеля доконала нечуваного — дала 14 концертів у 12-ох містах. Блискучий успіх тури перевищив найбільші сподівання. Як сказав Станіслав Лазебник, заступник голови Товариства „Україна“ у своїй промові на прощальних концертах у Львові, „бандура виявилася сильнішою від меча“. Численні статті, які ще далі появляються в українській пресі, свідчать про значення подорожі капелі. На телебачення дали висвітлюють концерти капелі. Найважливіше, з України доходить вістки, що процентова чисельність голосування, особливо у центральних і східних землях України в значній мірі завдячує піднесенню національної свідомості виступами Капелі Бандуристів.

Після повернення на американський континент капеля відбула ще дуже успішні концерти в Едмонтоні — з нагоди 100-ліття поселення українців в Канаді. З початком листопада Капеля мала концерти у Філадельфії і Кліфтоні, з нагоди Листопадового святакування в тих містах. Лише після їх відбуття капеля одержала довгоочікуваний, заслужений перепочинок.

Закінчуючи свій звіт, д-р Гнатюк подякував усім, що спричинилися до тріумфального успіху капелі на Україні. В свою чергу, присутні на зборах висловили подяку д-рові Гнатюкові за чесну і добре виконану працю піднесення оплесками та гримікам „Многая літа“.

Незавидний стан каси фального почесний голова і уступаючий касир товариства Петро Гончаренко. Він підтвердив факти вже згадані уступаючим головою д-ром Гнатюком, що без пожертв громадянства тура б не відбулася. Українська діаспора зрозуміла вагу історичної хвилини і щедро підтримала капелю. Тут П. Гончаренко зложив спеціальне призначення і подяку діловому комітетові в Дітройті, який очолює Андрій Блюй, і діловому комі-

тетові у Клівленді, який очолює капелян Зенон Кріс-латий. Все ж таки жертвенність громади не вистачала на покриття астрономічних видатків. Як відомо, члени капелі проживають в різних містах. Найбільш коштовними виявилися летунські переїзди на проби. Стroj, інструментація, нові бандури, публікації, адміністративні кошти — все це з'їдало значну частину фондів ще перед туурою і вимагало вчасних коштів. Несподівано тяжкою вісткою стало на весні 1991 року повідомлення, що коштів переїзду подвоївся, а заплатити можна лише валютою, доларами, а не як було заплановано, карбованцями з концертів. Кінець кінцем, з малими винятками, крім студентів і фінансово потребуючих, члени капелі самі покрили кошти переїзду. Заробітку на Україні не було для капелі ніякого, бо карбованців на можна було вивезти за кордон тодішнього СРСР. Вони залишилися на Україні на потреби місцевих організацій, так що тура відбулася із 100-процентовим дефіцитом для капелі. Учасники тури ще доклали із своїх кишень, як наприклад, акція збірки у Полтаві на оборону двох молодців, яких тоді судили за піднесення національного прапора на ратуші міста. Закінчуючи свій звіт, Гончаренко заявив, що після поїздки на Україну залишився ще значний довг.

Ще перед закінченням звіту уступаючий голова д-р Гнатюк передав зібраним радісному вістку, що капеля була номінована кандидатом на одержання премії ім. Тараса Шевченка. Ця премія наділена українськими державними чинниками відзначає надзвичайні досягнення в галузях мистецтва, літератури тощо. Кандидатуру капелі висунули спонсори тури: Товариство „Україна“ і Фонд Культури. Капеля була іменована за 50-літнє пропагування української пісні і культури між чужинцями і в українській діаспорі.

Запланована праця капелі в 1992 році включає концерти в Нью-Йорку, Рочестері, Торонто, Сейнт Кетрінсі і три концерти в Пенсильванії в червні з нагоди 80-ліття Товариства „Провидіння“.

Капеля погодилася в принципі на пропозиції Товариства „Україна“ відіти ще одну туру на території колишнього СРСР, але тим разом поза межами України. Концерти мали б відбутися в Москві, в Санкт-Петербурзі, в Прибалтиці і навіть, може, на далекому Зеленому Кліні. Відбуття такої подорожі залежало б в значній мірі від зрозуміння і підтримки товариств і установ у діаспорі.

Ярема Цісарук

В Бразилії вшанували пам'ять Т. Шевченка

Українська Фольклорна Група „Барвінок“, яку очолює Роберто Оришин, постановила вшанувати Тараса Шевченка 8-го березня в просторій залі Хліборобсько-Освітнього Союзу. Присутні на святі були Олександр Раулик — голова Централь Хліборобсько-Освітнього Союзу, Режіна Шпак-Рубінець — голова Жіночої Організації, Павло Ренато-Машора — голова молоді, Василь Чмир — голова Українсько-Бразилійського Клубу, і Маріан Чайковський — голова Українсько-Бразилійської Центральної Репрезентації.

Відкрив свято Роберто Оришин і попросив до слова Василя Чмира, який коротко розповів про життя і творчість великого генія і будителя України Тараса Шевченка. Відтак виступали Олександр Раулик, Маріан Чайковський і Сергій Машора.

Наступної неділі, 15-го березня, по обіді, збиралася численна громада на площі „Україна“ в Куритібі біля

пам'ятника Тарасові Шевченкові, оточений гарними зеленими ясенями, акаціями та іншими тропічними деревами. Час від часу по крапах легенький теплий дощик, немов хотів оживити ще більше ту чудову зелень, щоб післати їй аж до України, як вона в цей період так потребує.

Заповіла ціль зібрання Євгенія Бокаловська-Мазепа, а Маріан Чайковський відкрив свято. З обох боків пам'ятника робили стійку на національних строях члени фольклорної групи „Барвінок“ і діти суботньої школи при Хліборобсько-Освітньому Союзі, і члени фольклорної групи „Полтава“ при українській греко-католицькій катедрі святого Івана Хрестителя.

М. Чайковський відкрив зібрання, а Василь Чмир виголосив гарну доповідь про боротьбу нашого генія за волю українського народу. Елоїза Балабан вилосила доповідь про життя і творчість Тараса Шевченка, а Павло Ногас відчитав

вірш Шевченка „Вечір“, Ярослав Волощук вірш „Б'ють пороги“. Мішаний хор під керівництвом маестра Адама Барана відспівав „Заповіт“.

Закрив свято М. Чайковський, подякувавши всім за численну участь.

Д-р Михайло Рубінець

Любов Колесняк
ДЗЕРКАЛА
НОВЕЛІ
Ціна: \$13.00 з пересилкою
Мешканці стейту Нью-Джерсі зобов'язує 7% ставкою податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Михайло Данилюк
ПОВСТАНСЬКИЙ
ЗАПИСНИК
В-во Свобода, Нью-Йорк —
Джерсі Сіті, 1968, стор. 286.
Ціна \$10.00 з пересилкою.
Мешканці Нью-Джерсі зобов'язує 7% податку.
Замовляти:
Svoboda Book Store
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ШКІРНІ
НЕДУГИ
РАК ШКІРИ
ВЕНЕРИЧНІ
ХВОРОБИ
ЗАБИГИ ПРОТИ ВТРАТИ
ВОЛОССЯ
ЗАСТРИКИ COLLAGEN
ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК
JIM
BARAL, M.D.
ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ
ДЕРМАТОЛОГ
Центр американської дерматології
(212) 247-1700
210 Central Park South
New York, N.Y.
(bet. 8way & 7th Ave.)
Medicare приймається.
Пацієнти приймаються тільки за домовленіями.
Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

BARKA COMPANY
26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550
СВЕТРИ, ВОВНЯНИ ХУСТИКИ, вишивані жіночі блузки, виш. обруси, подушки, і т. п., кераміка, різьба в Армі — ДШЕВБО.

ПРАЦЯ
Пошукується ЖІНКА
до опіки 2-ох дітей і домашньої праці. Мешканка на місці. Прошу тел.: (212) 533-2756
від год. 10:00 рано до 5:30 веч. питати за СВЕТУ.

Пошукується ЖІНКА
Шукаємо жінку до домашньої роботи — прати і прати, три днів тиждень. Власний доїзд побажаний. Лівінгстон, Н.Дж. тел: (201) 994-2812.

Пошукуємо ЖІНКУ
до легкої домашньої праці та до опіки немовлятка. Прошу тел. на число:
(203) 567-0490
між 6-8-ою веч.

НА ПРОДАЖ
For Sale.
HOUSE & INCOME
3 bdrm home w/ 8 unit Motel & rental Cottage on major hwy. just 20 min. from NYS Thruway, Exit 19. Near fishing, skiing & more. \$185,000. Owner (914) 657-2002

1. Продається мід по 90 ц. фунт, галон або відро.
2. Бджоли — рамка бджоли 3.50 дол.
Тел.: (914) 626-7801

FUNERAL DIRECTORS
ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWIN & LYTWIN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуґа ЦИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавенд Бруку і перенесенням тілних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних граніт. ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавенд Бруку, св. Духа в Гемптонбурґу, та інших.
ВІДОМА СОПІДНА
ФІРМА
Cypress Hills
Monuments
Власник — українець
ВОЛОДИМИР
БІЛАНСЬКИЙ.
ОКСАНА ЛОБАЧЕВСКА
K. M. КАРДОВИЧ
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (718) 277-2332
Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9. 5 по пол. в неділю від 10. 4 по пол. На бажання і для вигоди клієнтів радо заїдемо до Вашого дому з проектами і порадами.

ХАРЧОВА ДОПОМОГА ДЛЯ РОДИНИ В УКРАЇНІ:
1 шинка 3 Lb
2 м'ясо каніфкове 7.5 Lb
3 паріки зі свинини 1 Lb
4 волонина
5 консервована 2.25 Lb
6 ковбаса вуджена 3 Lb
7 сардини 3 Lb
8 бульйони курячі 4.5 Lb
9 гірчиця 1 Lb 08 Oz
Подана чиста вага продуктів (нетто)
Вага — 32 фунти
Ціна з продуктами та доставленням — **\$89.00**
Oksano Int'l Trade, Inc.
Tel.: (908) 925-0717
1111 E. Elizabeth Ave., Linden, NJ 07036

Найкращий дарунок
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —
НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!
ПОДБАЙТЕ.
щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова
Енциклопедія України
В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ
UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA
UNIVERSITY OF TORONTO PRESS
ЦІНА:
Том I. \$95.00
Том II. \$95.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить \$170.00
включно з пересилкою
Замовлення і належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (М. О.) сплати
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

СОЮЗІВКА
ВЛАШТОВУЄ
ТЕНІСОВИЙ ТАБІР
для хлопців і дівчат
у віці 12 до 18 років
від 21-го червня до 2-го липня 1992 року
• Програма — щоденний прорух, інструкції для початкуючих і завантажених, основна техніка, тактика, підготовка до турнірової гри.
• Інструктори — Юрій Савчак і Зенон Сниклик
• Таборовики повинні привезти свій виряд, включно з трьома банками м'ячиків
• Приміщення в кімнатах і харчі — \$220 (члени УНС), \$250 (нечлени), теніс — \$70.
Зголошення вислати на адресу:
SOYUZIVKA
Ukrainian National Ass'n. Estate
Foordmore Road, Kerhonskon, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-5641